

SPEJDERNES MAGASIN

April 1944

Nr. 3

28. Aargang

SPEJDERKORPSETS DEPOT

Faas paa Depotet

Pris Kr. 0.40

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAL 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIET DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2¹, København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

**BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K**

ROLAND E. PHILIPPS

**SPEJDER
LOVEN**

Pris 85 Øre; indb. 2.00

Brevpapir
Månedssblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT

TIL KOGEBRUG.

Spejdernes Magasin

April 1944

Nr. 3

28. Aargang

JESUS PAA BESØG

Jesus fik en Dag Besøg af Jakob og Johannes' Moder, hun kom for at bede ham om noget for sine Sønner. Nu var Jesus gerne lydhør overfor en Moders Bøn, det er der Eksempler nok paa i vort Ny Testamente. Men til Zebedæussønnernes Moder siger Jesus: Nej! Det var en Moder, der bad om ydre Magt og Værdighed for sine Sønner, »at sidde ved Jesu højre og venstre Side i Guds Rige«.

Dette bliver saa den ydre Anledning til, at Jesus trækker Linierne op mellem de Love, der vil være raadende i denne Verden, og de, der skal raade i Guds Rige.

»I ved, at Folkenes Fyrster er strenge Herrer over dem, og de store lader dem føle deres Magt.« Det er den Strenghedens, og vi kan vist godt sige den Undertrykkelsens Lov, Jesus fandt i Verden. Historien har saavist ikke afkræftet Jesu Ord. Ofte greb denne Magt dybt ind i Guds Riges Liv. Enhver sand Kristen vil kende saadanne Øjeblikke, hvor man i det smaa mærker dette Verdens Tryk.

Saa er Valget der, om man vil møde dette Tryk, dette Verdens Overgreb, med de samme

Magtmidler, og man kan ofte fristes dertil, eller om man vil følge de Love, Jesus Kristus viste os, naar han til Disciplene siger: »Den, som vil være stor iblandt jer, han skal være jeres Tjener.« En Tjeneste for Gud og Mennesker kaldte han os til. En Tjeneste, hvor man stoler paa Ordets Magt, naar man i Guds Navn forkynder: Ret og Retfærd, Renhed og Sandhed.

Vi ved det, at det bragte Verdens Frelser Døden. Vi ved det, at stor er den Skare, der fulgte i hans Fodspor, Stefanus, Peter, Paulus, Savanrola, Huus, Kristne i Rusland og mange andre skyder frem i vor Tanke. I ydre Henseende blev de knust, men det i deres Liv, der var præget af Guds Aand, det strømmede ad Aandens usynlige Veje ud iblandt Mennesker og var med til at bygge et stærkere kristent Fællesskab, i Troen paa, at Sejren hører Gud til.

Som Paulus engang udtrykker det: »For din Skyld dræbes vi Dagen lang; vi blev regnet som Slagtefaar. Men under alt dette mere end sejrer vi ved ham, som elskede os.«

Fritz Lerche.

36

Spejdernes Hjelpekorps, Aalborg.

I Begyndelsen af Januar i Aar havde Hjelpekorpsset Premiere paa en Propagandafilm optaget af den lokale Leder. I en Række interessante, klare og fornøjelige Billeder fulgte man, hvad der sker, naar Sirenerne tuder i Aalborg. Spejderne farer op af Sengen, ifører sig med Lynets Hast Uniform, Gasmasker og Staalhjelme for faa Minutter senere at stille paa deres Poster. Nogle møder i Kommandocentralen, hvor de gør Tjeneste som Telefonvagter og Politipatruljer ud i Byen. Man ser dem vrimle frem gennem Mørket med vigtige Meldinger. Alle Byens 56 Meldesteder er ogsaa forsynet med Ordonnanser, og her sørger Korpsset for Kontrolbesøg, der næste Dag afleveres i Form af en Rapport til Politiet.

Ordonnanserne er Drengespejdere, men ogsaa Pigespejderne er der god Brug for i Hjelpekorpsset. Vi ser blaa og grønne Pigespejdere i skøn Forening hjælpe Sygeplejerskerne med Arbejdet paa Hospitalerne. Morsomme Billeder viser Pigespejderne med Spædbørn paa Armen eller travlt optaget med at hjælpe til i Hospitallets Køkken, og man faar et udmærket Indblik i, hvor stor en Indsats de mange frivillige Hjælpere kan yde Luftværnet.

I Gasttjenesten finder vi de ældre Spejdere (Roverne og Ridderspejdere), og Filmen viser en Serie realistiske Optagelser, hvor Spejderne uhyggeligt formummet i Gummidrakter og med uhyggessvangre Plakater spærre det gasramte Omraade, for derefter som Gasporer-Assistenten og Holdledere at give sig i Lag med Rensningen.

En stor Del Ordonnanser er overladt Socialtjenesten, og her er den vigtige Opgave at alarmere det frivillige Mandskab og at holde de forskellige Luftværnskvartierer i Kontakt med hinanden, hvis Telefonerne skulde blive afbrudt.

Disse flere hundrede Unge har beredvilligt stillet sig til Raadighed for Myndighederne og Samfundet og er Dag og Nat parat til at rykke ud og omsætte Spejderlov og Løfte i Handling.

I det sidste lokale Hjelpekorpsblad findes følgende

Fra oven og ned:

Ordonnanser paa Luftværnskontor
Kommandocentral
Pigespejdere paa Hospital
Gasttjenesten
Brandbomber

Gode Sejl er næsten deres Vægt i Guld værd! Tænk paa det, naar du nu efter Standerhejsningen atter skal ud og pleje Bølgerne. Sejlene skal passes og plejes, og dette gælder selvfølgelig i Særdeleshed nye Sejl. Ikke blot fordi Sejl for Tiden er saa at sige uerstattelige, men fordi Far-tøjets Sejlegenskaber i højeste Grad afhænger af Sejlens Røgt og Pleje. At indsejle et Sæt nye Sejl rigtigt er en vanskelig Kunst. Denne lille Artikel kan kun give nogle Fingepøg om, hvorledes man bedst undgaar at ødelægge de kostbare Sejl.

Vejret skal være fint.

Vælg en Dag med tørt Vejr og let Brise, naar de nye Sejl skal sættes for første Gang. Det maa ikke blæse mere end 6 m/sek., og der maa ikke være Regn eller blot Antydning af Fugtighed i Luften. For haard Vind medfører, at Sejldugen strækker sig for hurtigt, og Fugtighed bevirker at den krymper sig, og kan i Løbet af for-bav-sende kort Tid ødelægge et dejligt, nyt Sejl. Særlig i de 10—15 første Sejltimer bør man have dette for Øje.

Sejlsætningen.

Et nyt, velsyet Sejl skal ikke staa smukt, naar det sættes for første Gang. Sejldugen skal strække sig, og det har Sejlmageren taget Hensyn til. Derfor rynker et nyt Sejl, og saadan skal det være. Hvis Masteliget er af Wire, skal det sættes saa haardt som muligt fra først af. Er

det derimod af andet Tovværk, sættes det net-op saa haardt, at Sejlet rynker jævnt. Findes der Sejlpinde, skal disse være isat. Indsejler man nemlig et nyt Sejl uden Sejlpinde, faar man en Bugt ved Sejlets Agterlig, og det er netop, hvad man ønsker at undgaa.

Sejl rundt!

Et nyt Sejl bør ikke sejles bidevind de første 20 Sejltimer. Rumsødssejlsads giver en jævn Paavirkning af Sejlene, hvad der ikke er Tilfældet ved Bidevindsejlsads. Og nye Sejl skal altid sejles fuldt; de maa ikke leve ved Masteliget. Sejlene maa heller aldrig staa og slaas i Vinden, hvorfor de umiddelbart efter Sejladsen maa slaas fra.

Juster under Sejladsen!

Naar man har sejlet i nogen Tid, kan man mærke, at Sejlene har strakt sig. Der kommer smaa Rynker langs Mastelig og Underlig. Der maa saa tages lidt mere af Faldet og strækkes ud i Underliget. Men husk paa, at Masteliget altid skal staa haardere end Underliget. Det gælder om at faa en passende Bugt i Forkant af Sejlet — jævnfør Fuglevingen — men er Underliget strakt haardere end Masteliget, flyttes Bugten ud midt i Sejlet.

Undgaa vaade Sejl!

Ny Sejldug er yderst modtagelig for Fugtighed og krymper let. Men derefter strækker det sig ujævnt, hvorved Sejlet kan blive ødelagt.

Appel til Spejderne, skrevet af en af Byens Politikommissærer.

»Kære Spejdere —

Tak for al den Tid I har ofret paa Luftværnet i vort Omraade i de forløbne Aar. Jeg tænker ofte derpaa med Tak, og selv om jeg ikke ser jer, hvergang I møder paa jeres Post, saa glemmer jeg ikke, naar jeg selv er i Kommandocentralen, at I samtidig har indtaget jeres Stilling som gode Spejdere, parat til at yde Samfundet jeres Hjælp.

Det vil blive Spejderbevægelsens Styrke engang, at I var rede til at hjælpe, da man havde jeres Hjælp behov.

Mit Ord til jer alle i Dag er da: Tak for al jeres Tjenersind til nu, og varetag fremdeles jeres Post med Iver og Omhu — thi jer er det forundt — og det er jeres Løn — atter at skue en Fremtid saavel for jer selv, som for vort herlige Danmark.«

»Sirenen«.

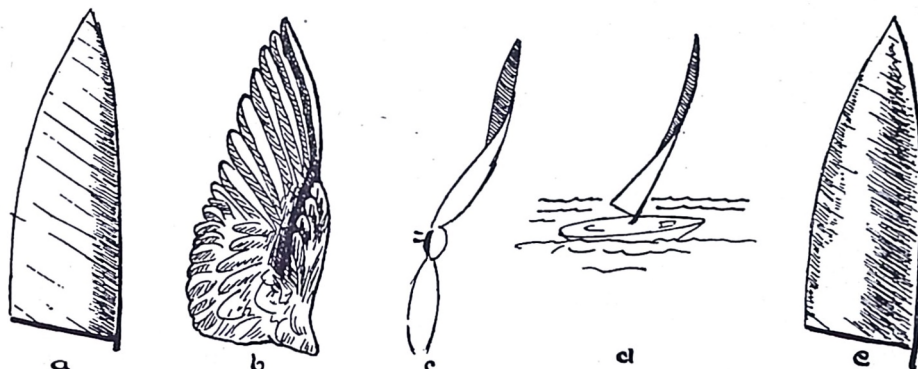
Det er ikke alene *Spejdernes Hjælpekorps* i Aalborg, der har eget Blad. Ogsaa *Hjælpekorps*et i Randers har deres eget, hvis Navn meget betegnende er »Sirenen«.

Hvis Sejlet trods al Omhu skulde blive vaadt, saa slæk op paa Fald og Underlig. Stol ikke paa Overtræk. At man ikke lægger Overtræk paa et vaadt Sejl, behøver vel ikke at fremhæves. Men naar der er Tale om nye Sejl, gør man klogest i at slaa dem fra efter Sejladsen, thi det Overtræk findes ikke, som i en Regnvejrperiode holder al Fugtighed ude, og med den varme Morgensol kommer saa de grimme, jordslaaede Skjolder.

Ikke rebel

Det er allerede nævnt, at man ikke skal tage ud i hårdt Vejr med nye Sejl. Men bliver man overrasket af opfriskende Vejr, er der jo ikke

et velindsejlet Sejl. Husk, at Wirer og Spledsninger rækker sig. Ved at lægge sig ned paa Dækket og sigte op langs Masten kan man kontrollere, om Masten er lige. Muligt skal Vant og Stag opgaas hist og sættes an her. Skødesløst ansatte Vant kan koste dyrt. Som Regel staar Vantene fast i Røstjernene og disse atter i Bordene. Er Vantene sat for hårdt an, trækkes Bordene skæve, hvilket aldrig rigtigt fortager sig igen. Iøvrigt skal en Mast have Mulighed for at leve præcis ligesom et Træ i Skoven. Træet svajer sig for Vinden og vilde knække, hvis det stod harpestift. Det samme gælder en Mast, hvis Vant er sat saa hårdt an, at den ikke kan give sig for Vinden.

a) Rigtigt indstillet Sejl med let Bugt ved Mastelaget; sammenlign med Fuglevings Form fig. b. b) Fuglevinge. c) Fuglevinge under Flugt. d) Sejl; sammenlign med Fuglevingen fig. c. e) Sejl indsejlet Sejl. Bugt ved Yderlig og i Sejlet.

andet at gøre end at rebe. Rullebommen er farligst; bedst er en Rebsejsning, der sættes i Spiral. I alle Tilfælde gælder det om at rebe omhyggeligt. Ingen Rynker, og Sejlene ikke sat for hårdt!

Vant og Stag.

For at et Sejl skal staa fint, maa Masten ogsaa staa rigtigt. En skæv Mast kan ikke give

Smuk Sejlføring.

Efter ca. 100 Timers omhyggelig Indsejling kan du frit nyde Bevidstheden om at sejle en Baad med godt indsejlede Sejl. Og bemærk til Slut en Hovedregel: i løjt Vejr gælder det om at have en stor Bugt i Sejlets Forkant, medens man i hårdt Vejr skal sejle med saa plane Sejl som muligt.

Efter Scoutposten ved Niels Brammer.

H1046

Rask maa det gaa.....

Det er ikke længe, Sportsmanden kan afbryde Spillet af Hensyn til en lille Skade. Men han ved, at selv smaa Saar ikke maa negligeres. Derfor lægger han et Hansaplast paa, saa kan han straks fortsætte. Hansaplast er altid rede til Brug og let at anlægge.

Hansaplast Ekspresforbinding

1'KLASSES SPEJDERE

Jørg. Jørgensen, Jungm.	»Kaperen«, Aarhus.
Frank Larsen, PA,	2' Hellig Anders Trop.
Poul Poulsen,	Jens Bangs Trop.
Arne Budtz,	1' Aarhus Trop.
Carl Johan Jensen,	1' » »
Freddy Jensen,	1' » »
Hardy Andersen,	1' » »
Johannes Schwartz,	1' Kolding Trop.
Peter Mathlesen,	1' » »
Helge Henriksen, PF,	5' Odense, Sct. Georg
Edvard Hansen,	Falkonertroppen.
Anton Kryger,	»
Sven Thomsen,	»
Herluf Christiansen, PF,	Tønder Trop.
Palle Mosbeck,	»
John Bay, PF,	»
Per Lorenzen, PA,	1' Odense Trop.
Valdemar Eriksen, PF,	1' » »
Steen Banzon,	1' » »
Heine Svenningsen,	1' Ryom Trop.
Frede Bundgaard,	1' » »
Oluf Sørensen,	1' » »

Væbnere

Carl Johan Jensen,	1' Aarhus Trop.
Erik Redsted,	1' » »
Arne Budtz,	1' » »
Mogens Lintrup,	1' » »
Hardy Andersen,	1' » »
Freddy Jensen,	1' » »
Louis Honoré	1' » »
Svend Erik Birk, PA,	2' Hellig Anders Trop.
Kurt Jørgensen,	2' » » »
Hans Kardel, PA,	1' » » »
Poul Henning, PF,	»Kaperen«, Aarhus.
Per Espersen, PA,	»Kaperen«, Aarhus.
Helge Henriksen, PF,	5' Odense, Sct. Georg.
Anton Kryger,	Falkonertroppen.
Harry Andersen,	»
Harald Schnoor,	»
Kaj Testrup,	»

Louis Schnoor,	Falkonertroppen.
Poul Mortensen,	»
Leif Albeck,	»
Flemming Nielsen,	Kong Eriks Trop.
Børge Rasmussen,	» » »
Mogens Jensen, PF,	» » »
Viggo Nielsen,	1' Odense Trop.
Ejvind Bundgaard,	1' Ryom Trop.
Tage Eskildsen,	1' » »
Herluf Nielsen,	1' » »
Hans Larsen,	1' Kerteminde Trop.
Ulrik Glamann,	1' » »
Henning Henningsen,	1' » »

Ridders Spejdere

Jørgen Madsen,	2' Hellig Anders Trop.
Sven Eriksen, PF,	1' Viborg Trop.

ILDBOR

Knud Wulff, Skmd.,	1' Kong Skjolds Trop.
--------------------	-----------------------

Vandringer

60 km.

Niels Aage Madsen, PF,	Jens Bangs Trop.
Jørgen Olsen, PF,	» » »
Henning Pedersen,	» » »
Benny Michelsen, Skmd.,	4' Godthaab Trop.
Egon Berthelsen, PF,	4' » »
Kell Schmidt, PA,	4' » »
Viggo Rasmussen,	4' » »
Leif Madsen,	4' » »
John Lisborg,	4' » »
Helge Henriksen, PF,	5' Odense, Sct. Georg.

100 km.

Erik Christensen, Skmd.,	Alborg Trop.
Arne Vedel Jensen, PF,	» »
Valentin Andreasen, TA,	» »
Poul Sørensen, TF,	» »
Flemming Hansen,	1' Odense Trop.
Hans J. Andersen,	1' » »

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 3

APRIL

1944

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Nu kommer den Tid, hvor jeres Fører en skønne Dag siger til jer: »Nu skal vi til at arbejde for Alvor, for nu skal vi snart til Turnering«. Og saa forklarer hun formodentlig dem, der ikke ved, hvad det er, hvad det betyder. Og da I jo alle sikkert gerne vil være i den Flok, der vinder Turneringen, vil jeg anbefale jer at tage fat og arbejde af alle Kræfter paa at blive saa dygtige som muligt.

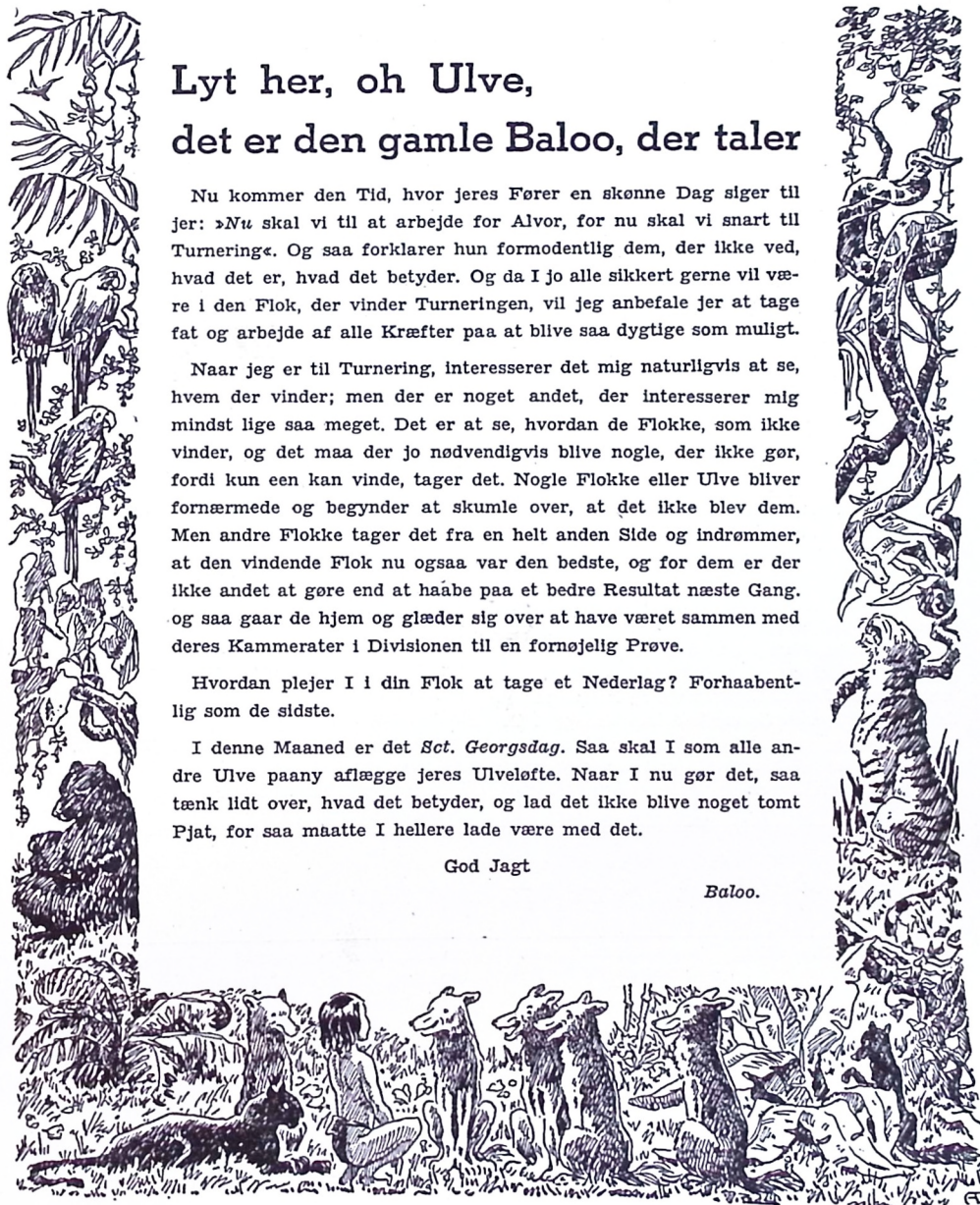
Naar jeg er til Turnering, interesserer det mig naturligvis at se, hvem der vinder; men der er noget andet, der interesserer mig mindst lige saa meget. Det er at se, hvordan de Flokke, som ikke vinder, og det maa der jo nødvendigvis blive nogle, der ikke gør, fordi kun een kan vinde, tager det. Nogle Flokke eller Ulve bliver fornærmede og begynder at skumle over, at det ikke blev dem. Men andre Flokke tager det fra en helt anden Side og indrømmer, at den vindende Flok nu ogsaa var den bedste, og for dem er der ikke andet at gøre end at haabe paa et bedre Resultat næste Gang. og saa gaar de hjem og glæder sig over at have været sammen med deres Kammerater i Divisionen til en fornøjelig Prøve.

Hvordan plejer I i din Flok at tage et Nederlag? Forhaabentlig som de sidste.

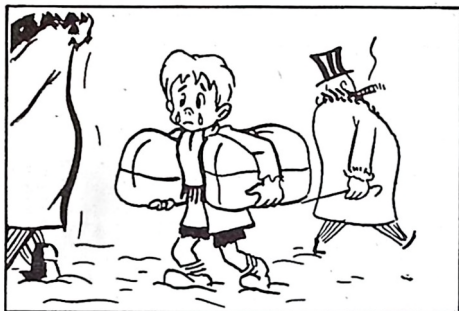
I denne Maaned er det *Sct. Georgsdag*. Saa skal I som alle andre Ulve paany aflægge jeres Ulveløfte. Naar I nu gør det, saa tænk lidt over, hvad det betyder, og lad det ikke blive noget tomt Pjæt, for saa maatte I hellere lade være med det.

God Jagt

Baloo.

En sand Historie *Ulvne vandt!*

En lille, tudbrølende Dreng vandrer en raa og kold Decemberdag henad en Gade i København med to tunge Pakker, puffet og stødt til af pelsklædte Herrer og elegante Damer. — Han var jo »kun« en lille Gadedreng. Ingen brød sig om ham, og ingen hjalp ham. — Jo, der var een, som saa ham, en der altid lagde Mærke til Drengene, som ikke havde det let. I Gadedrengens Øjne stod et stort Spørgsmaalstegn.

»Hvad tuder du for Dreng?«

Og saa snøftede Drengen noget om, at han var sendt fra en Bager til en Restaurant med de to tunge Pakker, men nu havde han glemt saavel Bageren som Restaurantens Navn og Beliggenhed.

»Lad først og fremmest være med at tude min Ven. Paa den Maade udretter man ikke noget i denne Verden. Kom nu med mig!«

Og efter dette trak han Drengen ind paa en nærliggende fornem Restaurant og kaldte paa en kjoleklædt Tjener. Denne bad han slaa op i Telefonbogen og ringe til alle Restaurationer der i Kvarteret, indtil han fandt en, der ventede to Pakker fra en Bager.

En drønende Succes

var alles Mening om 1' Grøndalsvænges Fastelavnstur den 20. Februar, der i Aar gik til Farum. Traditionen tro startede Spejderne allerede Lørdag Aften og overnattede i Vandrehjemmet i Farum, hvor vi blev mere end forvante, idet vi sov i rigtige Menneskesenge med flere Hold Dyrer. Om Søndagen blev Ulveunger, Forældre og paarørende hentet paa Farum Station af vort Marchorkester, som nu tæller 18 Mand, der tydeligt viste, at de ikke havde ligget paa den lade Side under Spærretiden. Formiddagen gik med et stort Orienteringsløb, hvor Forældrene deltog med ialt 3 Hold, som alle til stor Forundring placerede sig blandt de ti første Hold! Efter Frokosten gik vi i Lag med ialt 3 Tønder, og da vi var ca. 100 Mennesker om det, varede det ikke længe, inden de en efter en faldt i Staver! Bag efter var der Præmleuddeling, og til stor Overraskelse viste det sig at være en *Ulvbande med Flokførereren som Leder, der havde vundet Orienteringsløbet*. Efter det obligatoriske Tjckerlikker gik det atter under vajende Faner og klingende Spil ned til Stationen, hvor vi traadte af.

Den rette blev fundet, og Drengen fik afleveret sine Varer. Spørgsmaalstegnet blev til et stort lyst Smil.

En københavnsk »Gadedreng« havde fundet Æventyret midt paa en sølet Decemborgade, nemlig »den rare Mand« man ofte læser om i Julefortællinger, men meget sjældent møder i Virkeligheden.

For Resten var den rare Mand Torry Gredsted, den Forfatter, der blandt andet har skrevet den vidunderlige Drengbog »Paw« og mange andre.

Det er godt at have Soar paa rede Haand

Cirkusvognen

2. Paa Krigsstien.

En straalende Junimorgen sidst paa Maanedens mødte der den tidlige Morgenvandrer et muntert Syn paa Landevejen mellem Silkeborg og Aarhus. En lille Cirkusvogn kom kørende, forspændt med en gammel Cirkushest, der havde kendt bedre Dage. Oppe paa Taget af Cirkusvognen sad Artistdrengen Carlo og svingede muntert med Pisken uden dog nogensinde blot med Snerten at nærme sig den gamle Hest; dertil var Hesten og Carlo alt for gode Venner. Bag i Vognen sad Kammeraterne Svend, Knud og Valdemar og hyggede sig. Døren bagud stod aaben, saaledes at de stadig kunde nyde Udsigten ud over Midtjyllands Højder. Det var et dejligt Færeliv, de fire Drengene havde valgt sig. Stadig oplevede de noget nyt. Pligterne havde de delt med hinanden, Svend sørgede for Madlavning, Knud for Rengøring af Beboelsesvognen og Valdemar for Provianteringen. Carlo tog sig af sin gamle Ven, Hesten Juno, og Juno blev aldrig forsømt. Den fik Bad, saa snart der var Lejlighed til det, og den blev striglet og pudset, saa den lignede en Herskabshest.

Drengenes Maal var Silkeborgsøerne, hvor de vilde holde Hvil i nogle Dage. Ud paa Eftermiddagen kom de til en vidunderlig Plet ved en af de smukke Søer i Læ af en Granplantage. Her fik de hurtigt Tilladelse til at overnatte af en venlig Landmand, der stod dem bi med Raad og Daad. Saa snart de havde faaet sig etableret, gik de paa Ekspedition i Egnen om deres Lejrplads, og da de havde gaaet en god halv Time, saa de en liflig blaa Røg stige op mod Himlen, og snart straaledede fire hvide Telte dem imøde. Drengene skjulte sig i Skoven og nærmede sig Teltlejren uset. Snart opdagede de, at det var en Spejderlejr. Det gav dem en Ide. Nu skulde det vise sig, om Spejderne var saa aarvaagne, som deres Rygte fortalte. Carlo fremstillede ved Hjælp af en frisk Hasselkæp og noget Staaltraad

en Flitsbue. En Pil fremstillede han af en slank Pilekvist, og saa skrev Knud følgende paa en Lap Papir:

»Vogt jer! Inden Dag gry maa I forlade disse Jagtægne, der ej giver Føde til to Stammer.«

Advarslen blev anbragt i Pilens bageste, spaltede Ende, hvorpaa Carlo med blændende Dygtighed med Buen sendte Pilen ligesom ind i Spejderlejren, saaledes at den borede sig ind i Remmen paa en Spejderhat, der laa foran et lille Forertelt. Saa gemte Drengene sig i en Fart og afventede, at Spejderne skulde finde Advarslen, hvilket ikke varede længe. De saa Føreren samle alle Drengene om sig og holde Raadslagning med dem. Da vore fire Venner havde observeret dette, skyndte de sig hjem til deres Cirkusvogn, som de hurtigst muligt gemte endnu bedre i Ly af et tæt Krat; yderligere camouflerede de Vognen med Løv og Græs. Det var i Mellemtiden blevet Aften, og Mørket faldt paa. Tiden var inde til at have lidt Morskab med Spejdertroppen; forsynet med en Grammofon listede de hen til Lejren. Her anbragte de Grammofonen i Nærheden af Lejrens nordlige Hjørne, efter at de først havde observeret, hvor Lejrvagten befandt sig; saa satte de en Plade paa, der spillede en rigtig Indianersang. Fra en Observationspost saa de, hvilken Virkning Krigssangen gjorde paa Vagten — det gav et Sæt i dem, hvorpaa de to Vagter gjorde sig klar til at alarmere Lejren, men for sent. I et Nu var vore fire Venner over dem og overfaldt dem, hvorefter de slæbte dem ned til Søen, hvor de allerede om Dagen havde udpeget sig en Pram. Snart fik de bundet de to Vagter, der blot var nogle smaa Rekrutter paa 11 Aar. Drengene blev slæbt ud paa Prammen, som de langsomt stagede ud til en lille Holm midt ude i Søen. Her blev de fangne Vagter anbragt og deres Baand løst. Efter dette stagede Drengene sig ind mod Land igen, efterladende

de to maabende Spejdere, der dog morede sig storartet, da det efterhaanden gik op for dem, at det hele var munter Leg.

Som nu vore fire Venner nærmede sig Kysten, bemærkede de nogle Skygger, der forsigtigt bevægede sig langs med Soens Bred, og længere borte kunde de skimte Skyggen af nogle Kanoeer, der nærmede sig. De blev klare over, at de var opdaget, saa gode Raad var dyre. Vore Venner var i Øjeblikket en 50 m fra Land; lydløst lod de sig glide ned i Vandet, der heldigvis ikke føltes koldt, hen til en Sivskov, der adskilte dem

fra Kysten; her pustede de lidt efter Anstrengelsen, og da den værste Fare var overstaaet, gik de i Land og løb lydløst gennem Skov og Krat, drivvaade til Skindet, hjem 'il Cirkusvognen. Stor var deres Forbavselse, da de kom til Stedet, hvor de havde efterladt deres Hest og Vogn; der

var slet intet tilbage — kun fandt de et stort Skilt, hvorpaa der var malet med røde Bogstaver:

»Den, der ler sidst, ler dog bedst.

Ærbødigst

Spejderne.

Det kan nok være, de fire Drengene var slukorede. Men der var intet at stille op; vaade og efterhaanden ogsaa kolde luskede de hen til Spejderlejren, hvor alle Drengene var stillet op

til natlig Parade, medens Trommeslagere slog en triumferende Sejrs-march paa deres Instrumenter. Drengene blev modtaget af Tropsførerens »Kim«, der holdt en spydig og drilagtig Tale for dem, i hvilken han dog, selvom han naturligvis var overbevist om, at hans Trop »Bjørnetroppen« havde vundet Sejren over Skurkene, antydede, at Carlo, Svend, Knud og Valdemar havde lavet et fint Stykke Arbejde, da de jo kun var fire Drengene mod hele hans Trop. Navnlige havde det lille Trick med Grammofonpladen vildledt dem, derfor var det lykkedes Skurkene at tage Lejrens

Vagter til Fange. Men Grunden til, at de raske Spejdere ikke var blevet helt overrumplet, var at de fire Drengene allerede om Eftermiddagen var blevet observeret, og lige som de om Natten havde forladt deres Vogn, havde Tropsførerens og nogle af de gamle Drenges listet sig

hen til Cirkusvognen og hurtigt sporet sig hen til dens Skjulested, hvor iøvrigt gamle Juno havde robet sin Nærværelse ved at vrinske.

Saa lyste »Kim« bagud med en kraftig Lommelampe, hvis Straalebundt faldt lige paa vore Venners kære Cirkusvogn, og her saa de ogsaa deres Ven, Hesten Juno, der fredeligt gumlede Græs i sig. De to Vagtposter var ogsaa blevet bragt tilbage til Lejren igen.

Peter Tini.

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Sortefodens sidste Kamp

Af L. BJØRN

Fra „Mændens Blad“

Dette er en sandfærdig Indianerfortælling! Og den er saa frisk, at mange Mennesker, der deltog i de oprivende Begivenheder, lever den Dag i Dag i bedste Velgaaende.

Skuepladsen er de vældige Sletter, der i det sydlige Canada strækker sig fra Rocky Mountains' østlige Skraaninger Hundreder af Kilometer over mod de store, nord-amerikanske Søer — de nuværende Provinser Alberta og Saskatchewan. Dette Land var fra Tidernes Morgen befolket af spredte Indianerstammer paa evig Vandring efter de uhyre Bisonflokkene og i evig indbyrdes Krig. Den største og rømteste af disse Stammer var Sortefodderne, og deres vigtigste Fjender var Sioux-, Cree-, Assiniboine-, Crow- og Kutenaisindianerne.

Senere dukkede de hvide Mænd op, og de blev hurtigt en Hovedfjende, som end ikke Sortefodderne kunde besejre. I Hundrede Aar eller mere stod Kampen paa, og ingen anden Krig i Menneskehedens Historie har givet Anledning til saa mange spændende Beretninger, Sagn og Myter som den.

I de sidste Aartier af det 19. Aarhundrede havde de hvide Mænd vundet den endelige og afgørende Sejr. Landets egne Børn blev henvist til særlige Indianerreservater, hvor de frit kunde bo og indrette sig, men hvor de samtidig maatte leve deres Liv paa de hvides Maner, da Jagten, som tidligere havde været den eneste værdige Beskæftigelse for en Mand, ikke slog til paa de begrænsede Omraader.

I 1890'erne var Udviklingen naaet dertil, at Reservaterne var oprettet og delvis befolkede, men endnu strejfedes Smaastammer omkring i hele det vestlige Canada. Forholdet til de Hvide var fredeligt, naar man undtager nogle faa uafhængige Naturer, der ikke formaaede at under-

Beretningen om den sidste Indianerkamp i Amerika, taget fra Indianerhøvdingen »Lange Lanse's Selvbiografi, »The Autobiography of a Black Foot Indian Chief.

ordne sig, og som derfor førte deres egen private Krig. Denne Artikel fortæller om den aller-sidste Indianerkamp i Canada.

*

En Dag i 1897 var der Sensation i Luften. De endnu fritstrefjende Stammers hurtigste Ryttere fo'r fra Lejr til Lejr for at bringe Nyheden videre, allerede paa Afstand raabte de det spændende Budskab ud, saa det rungede mellem Teltene:

»*Almægtige Stemme* er kommet tilbage fra Bjergene for at tage Kampen op med de Hvide!«

For at forstaa Sensationen i denne Meddelelse er det nødvendigt at gaa nogle Aar tilbage i Tiden.

I Indianerreservatet *Een Pil* fjorten Miles fra Duck Lake, Assiniboia, hvor der var en Landsby af Halvblods og en Station for det berømte »Royal North-West Mounted Police« Korps, levede Sortefod-Høvdingen *Rungende Sky* og hans Squaw *Plettede Kalv* sammen med deres voksne Son *Almægtige Stemme*.

En Dag kom *Almægtige Stemme* til at dræbe en Tyr, der tilhørte en anden Mand. Han troede, det var hans Faders, men da Tyrens retmæssige Ejer meldte Sagen til Politiet i Duck Lake, blev *Almægtige Stemme* arresteret og bragt til Politets Blokhus. Den vagthavende Korporal, Casimir Dickson, fortalte for Spøg den unge Indianer, at han vilde blive hængt for Drabet paa Tyren. Havde han dengang anet, hvor mange Ulykker denne Tankeløshed vilde føre med sig, havde han sikkert valgt sig andre Genstande for sit Vid end dette Naturbarn, der endnu ikke var blevet saa civiliseret, at han havde faaet anlagt sig humoristisk Sans i den hvide Mands Betydning af dette Ord.

Det var om Eftermiddagen, Korporal Dickson

»Plettete Kalv« og hendes Mand, Høvdingen »Rungende Sky« — »Almægtige Stemmes« Forældre.

fortalte *Almægtige Stemme*, at han vilde blive hængt. Om Aftenen laasede han ham til en Kæde, der endte i en stor Jernkugle, og lod ham rulle sig sammen paa Gulvet paa indiansk Vis. Tilsyneladende faldt han straks i Søvn. Dickson havde Vagt til Midnat, derefter skulde han afleses af en anden »Mountie«, der sov oppe paa Loftet.

Kort for 11 fik Korporalen Lyst til at sove, hvorfor han med sin Geværkolbe bankede paa Loftet for at vække Afloseren. »Kom ned,« raabte han, »jeg vil gerne gaa lidt tidligt i Aften.«

Lidt efter kom Betjenten søvndrucken ned ad Stigen for at overtage Vagten. Det første, han gjorde, var at gaa hen til *Almægtige Stemme*, der syntes at sove trygt, indrullet i sit Tæppe. Saa gik han tilbage til Bordet, der var dunkelt oplyst af en lille Olieampe. Ingen af Politifolkene vidste, at Indianeren stadig havde holdt Øje med alt, hvad der skete, dennem en Fold af Tæppet. Han havde set alt, hvad der var sket, og han iagttog nøje hver af deres Bevægelser.

Da Betjenten havde siddet lidt ved Bordet, begyndte han at nikke, og et Øjeblik efter sov han trygt. Det var den Chance, *Almægtige Stemme* havde ventet paa. Han løftede forsigtigt den tunge Jernkugle og og listede hen til Bordet. Her tog han Betjentens Nøgler, der laa ved Siden af hans Haand, og laaste lydløst Fodlænken op. Derefter forsvandt han ud af Døren.

Da han først var ude i det frie, folte han sig sikker. Intet Menneske, hverken hvidt eller rødt, havde nogensinde slaaet ham i et Kapløb. I et Spring var han over Plankeværket, der omgav Politistationen. Ti Kilometers Hurtigløb bragte ham til Bredden af Saskatchewan Floden; uden at standse et Øjeblik for at faa Vejret brækkede han nogle store Grene af Træerne og dannede en lille Flaade. Saa klædte han sig af, lagde Klæder og Tæppe paa Flaaden og svømmede over den hastigt strømmende Flod, en Distance paa mere end en Kilometer. Derefter genoptog han sit Løb, og endnu før Solen stod op, ankom han stønnende og svedende til sin Moders Blokhytte.

Her spurgte han straks efter sin Fader, *Rungende Sky*, for at faa hans Raad, men Moderen fortalte ham, at det beredne Politi Dagen før havde arresteret ham og bragt ham til Prince Albert — man var bange for, at *Rungende Sky* skulde blive farlig igen, nu, da man havde fanget hans Son — han var nemlig en berømt Krieger, der tidligere havde været med i alvorlige Opstande mod de Hvide.

Tidligt næste Morgen kom Politiet galopperende og gennemgik *Plettede Kalvs* Hytte. Kun eet Sted søgte de ikke — til Held for dem selv. Under en Dyng Skind og Proviant i et Hjørne

laa *Almægtige Stemme* med Øjet sigtende langs Løbet af sin gamle Forlader, der netop stak frem under et indiansk Skindtæppe.

Da der atter var fri Bane, forlod *Almægtige Stemme* Een Pil Lejren sammen med sin 15-aarige Barnekone og satte Kursen mod Kenistino Reservatet oppe i Bjergene mod Nord. Han medtog sin Forlader og to Heste.

Det beredne Politi, der som bekendt har Ry for altid at faa sin Mand, sendte straks Sergent C. C. Colebrook og en halvblods Spejder ud for at indfange Flygtningen for enhver Pris. De rejste i lange Dagsmarcher nordpaa i Hælene paa de to Indianere.

En Morgen, da de red gennem et smalt Bjergpas, hørte de et Geværskud. De satte Sporerne i Hestene, og da de kort efter kom ud paa en lille Slette, overraskede de *Almægtige Stemme* i Færd med at flaa en Hare, han netop havde skudt. Hans unge Kone stod lidt derfra med Hestene.

Da Indianeren saa Politimanden, ladede han sin Bøsse og forholdt sig afventende. Paa tyve Skridts Afstand kommanderede han Holdt.

»Stands eller jeg skyder,« raabte han paa Cree-Sproget, som den Halvblods oversatte for Sergenten.

»Nej,« svarede denne, »jeg har i Sinde at gøre min Pligt.«

Endnu engang advarede *Almægtige Stemme* Politimanden, men forgæves.

Saa skød han.

Kuglen trængte ind i Sergentens Hals, og han styrtede ned af Hesten. Saa vendte Indianeren sig mod Spejderen.

»Jeg vil ikke dræbe dig — men jeg vil give dig et Mærke,« sagde han. Endnu engang skød han, og Kuglen knuste Spejderens Albue. Da denne rædselslagen galopperede bort, raabte *Almægtige Stemme* efter ham:

»— og hvis jeg nogensinde ser dig igen, vil jeg dræbe dig.«

Halvblodsindianeren standsede lige netop længe nok ved Politistationen i Duck Lake til at aflægge Beretning, saa red han videre, og ingen der paa Egnen saa siden noget til ham.

Drabet paa Sergent Colebrook startede den største Menneskejagt i Vestens Historie; der blev sat en stor Pris paa Indianerens Hoved — men alt var forgæves. I to Aar var han som sunket i Jorden — for sine Fjender. Kun *Plettede Kalv* saa ham nu og da, naar han ved Nattetid kom for at besøge hende og høre Nyt fra *Rungende Sky*, der stadig var Fange i Prince Albert. Engang medbragte han og hans unge Kone et nyfødt Drengbarn, der blev sat i Pleje hos Moderen, og som blev opkaldt efter sin Fader.

Politiet skifter Taktik.

Endelig i Sommeren 1897 fik Politimyndighederne en ny Ide. De havde forlængst forstaaet, at *Rungende Sky* og hans Søn var knyttet til hinanden med meget stærke Baand, og den nye Plan gik ud paa at sende Faderen tilbage til Een Pil Lejren, saa han derved maaske kunde komme til at virke som Lokkedue for Sønnen.

Da *Almægtige Stemme* kort efter kom tilbage paa et af sine periodiske Besøg og fandt Fa-

deren hjemme, holdt de to en hemmelig Raadslagning. Da den var overstaaet, ønskede *Almægtige Stemme* ikke at skjule sig mere. Han gik ud til sin Moder og sagde, at næste Gang det beredne Politi viste sig i Lejren, vilde han træde frem og kæmpe.

Inden der var gaaet en Uge, havde en af Politiets halvblods Spioner set *Almægtige Stemme* i Lejren, og den næste Morgen sendte Inspektør
(fortsættes nederst Side 46)

Paa Sommertur til Moens Klint.

Et Hvil i Havnen undervejs.

En Lejr i Sol og Blæst.

I April begynder Foraaret, og saa
er Sommeren ikke saa langt væk.
Vi begynder alle at tænke paa

SOMMERLEJREN!

Hvor skal den gaa hen i Aar? Er
I begyndt at spare Penge sam-
men til Lejrkontingentet?

Vi enes om det

God Orden i Teltet

Godt! saa vader vi over.

En rigtig Spejder.

En herlig Lejrplads ved Skoven.

Brændeskjul er godt. Bemærk Vandspandene.

Sommormorgen inden Lejren vaagner.

KORPSET RUNDT

Frie Fugle

tæller nu ca. 85 Ulve og Spejdere. Vi har saaledes opnaaet det største Tal i vor Historie, og det lover godt, nu vi gaar ind i vor Jubilæums-sæson. I November fylder Troppen nemlig 10 Aar, og det bliver fejret med en stor Tropsfest, som vi allerede er gaaet i Gang med at forberede.

Den sidste Søndag i Januar afholdt vi en Forbryderjagt. Dette har altid været den største Begivenhed i Vintersæsonen, og ogsaa i Aar blev Jagten en overordentlig Succes.

Troppen har siden Oktober afholdt Gymnastik hver Søndag Formiddag, og der har hertil stadig været stor Tilslutning.

Det har jo knebet med Afholdelse af Møder under Spærretiden, men ved Nytaarsparaden kunde vi dog uddele en Del Duelighedstegn og Mærker, saa der er heldigvis trods den sparsomme Tid blevet bestilt noget.

Vor Skovmandsafdeling er i fuldt Sving med Skovmandsprøven, og de fleste skulde gerne tage Prøven til Efteraaret, saaledes at de kan ryk-

ke op i Roverafdelingen, som for Øjeblikket kun bestaar af 4 Mand.

I Flokken gaar det ogsaa godt. Den skrumpede ganske vist lidt ind under Modeforbudet, men til Gengæld er de, der er tilbage, nogle raske Drenge, og de er nu i Gang med de forskellige Prøver.

Ned Nytaarsparaden rykkede 8 Ulve op i Troppen, og de fik saa Lov til at være sammen i en nystartet Patrulje, der blev Troppens syvende.

P. A. Madvigs Kolonne - Haderslev.

Kolonnen, der bestaar af 3 Troppe og en Ulveflok paa 50 Mand, blev oprettet i Efteraaret 1943. I Sommeren 1941 begyndte 1. Haderslev Trop, inspireret af »Spejdernes Magasin«, at bygge en Lappekaate. Senere har 2. Haderslev og Søspejdertroppen været med, og efter et ihærdigt Arbejde blev Kaaten færdig i Aar lidt efter Nytaar. Kaaten, der er tækket med Straa, er indvendig beklædt med afbarkede Stammer og Tagpap for at formindske Brandfaren. Hytten er 6 m høj og har Soveplads til 40—50 Spejdere. Stedet, hvor den ligger, er i en Skov ved den idylliske Avne Vig, 12 km NØ for Haderslev.

Wilson to Betjente og en halvblods Spejder ved Navn Napoleon Venne ud til Lejren for at fange ham.

Da de kom til Lejren, sad de af og lod som om de vilde rulle en Cigaret, medens de lod Øjnene glide henover Omgivelserne. Pludselig rykkede Vennes Hest voldsomt i Tøjlerne. Venne beroligede den og fortsatte med at rulle Cigaretten. Saa hørte han en svag Raslen i Krattet ved Siden af Stien, men netop som han vendte sig om for at se, hvad det var, lød der et Skud, og han styrtede til Jorden med en Kugle i Brystet. De to Betjente samlede ham op og bragte ham hurtigst muligt tilbage til Duck Lake, hvor han efter et langt Sygeleje atter kom paa Benene.

Da de var borte, kravlede *Almægtige Stemme* og to Indianerdrenge, der havde sluttet sig til ham i hans sidste Kamp mod Politiet, frem af Krattet og gik tilbage til Lejren. Han var rasende, fordi Venne ikke var blevet dræbt. Det var den ene af Indianerdrengene, der havde faaet Lov til at affyre Skuddet for at prøve sine Kræfter — *Almægtige Stemme* selv var berømt for sin Træfsikkerhed.

(Fortsættes i næste Nr.)

Haderslevs pragtfulde Lappekaate.

Jubilæumslejren 1935. Hds. Majestæt Dronningen slaar Som i Vedels Egnes Totempæl.

Vedels Egne

*Vi er Klavs Vedels Egne,
Vi er rede alle Vegne.
K-l-a-u-s Vedels Trop.*

Et Navn bliver til — et Navn slaas fast — et Navn bestaar, og bag dette en Trop i Det Danske Spejderkorps.

Den 23. April er det 25 Aar siden Vedels Egne opstod, som har Navn efter Lektor Klaus Vedel, en af Spejderbevægelsens Pionerer. Ved Kolonneoprettelsen i København 1919 blev 2, Bykolonne dannet ved en Deling af 5' By; Lektor Vedel blev Kolonnechef og Aage Jørgensen Tropsfører for V. E.

Samme Aar saa Vedels Egne Ulve Dagens Lys som den første Ulveflok i Landet, med Raksha, Johanne Secher, som Flokfører.

Vedels Egne trivedes godt under skiftende Tropsførere, som alle har været med til at sætte Præg paa den. Efter Aage Jørgensen fulgte Jens Hvass, derefter Bjerregaard (nu Leder af det amerikanske Spejderkorps Gilwelltræning og Redaktør af Boys Life), Thorkel Vogg — Rønnow og Jørgen Bruun, der stadig er Fører for V. E.

Mange er de Oplevelser som Spejderne i Tidernes Løb har været med til, og mange er de Traditioner, som knytter sig til V. E., Sommerturene har altid været de store Begivenheder, Jamboreen i London 1920, herhjemme i 1924, Arrow Park 1929 og Holland 1933, har alle haft V. E.ere som Deltagere og ind imellem herlige Ture rundt i Danmark, Vandreture i Sverige og Norge, Storturene til Galdhopiggen i Norge og Kebnekaise i Lapland. Landslejre i Sverige — Norge — Polen, Hindsgavl, Rold, Gravenshoved og Jubilæumslejren paa Ermelundssletten i 1935, de mindes ofte og glemmes aldrig af dem, der har oplevet dem.

Har Du Spejdersangbogen?

Briller

»Silva«
Kompasser

fagkyndig Betjening
Største Udvalg

Preislers

optisk Institut

Kebmagergade 13 . C. 4599

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

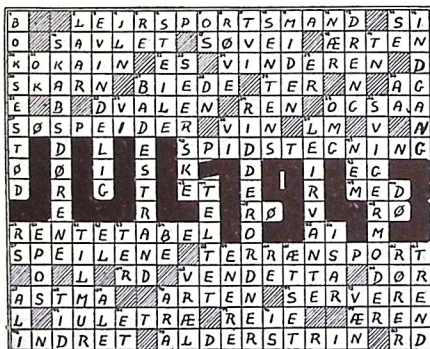
GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.

KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

Duplikering — Revision

paa Kryds- og tværs
i SPEJDER-JUL

1. Præmie: Svend Nielsen, Nylandsvej 77 A,
3. tv.
2. Præmie: Kirsten Lyng, St. Kongensgade 68,
København K.
3. Præmie: Kaj Rosengaard, Allegade 10, Skive.
4. Præmie: Axel Henningsen, Vestergade 140,
Silkeborg.
5. Præmie: Knud Børge Ottosen, Tundrup, Jyl-
land.
6. Præmie: Leif Thierlein, Engvej 46, Odense.
7. Præmie: Jørgen Martin Juhl, adr. Marius
Juhl, Sønder Vilstrup pr. Sdr. Vil-
strup.
8. Præmie: Inge Møller, Dalgasvej 17, Brande,
Jylland.
9. Præmie: Sigurd Collestrup, Borups Alle 135,
III, F.
10. Præmie: Gartnerelev Regnert Jensen, Løv-
søvej 8, Skelskør.

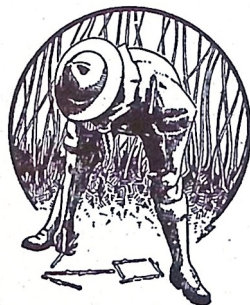
Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Korttegnings Opgaven

Der indkom ialt 109 Løsninger, hvoraf dog kun 25 var helt rigtige. De, der har bedt om det, har faaet Skitserne tilbage i rettet Stand.

Vinderen blev udtaget ved Lodtrækning, og den heldige blev:

PF Henning V. Jacobsen, »Flodhestene, 7' Aarhus.

Til Foraarets Ture

Korttaske i Læder Kr. 10.90

do. i Voksdug 4.45

Dolke i Læderskede med Hjorte-	
takskæft	9.50

Tværsække i den rigtige Model
og det rigtige Stof..... " 9.85

Det Danske Spejderkorps Depot

(Friluftsmagasinet)

Skindergade 27 - København K.
Telef. Central 10909 — 11203